

Det er nemlig aabenbart, at han har forftaaet den ærede Ordførers Ytringer om at udelade § 16 faaledes, at det var Udvalgets Mening, at det ſkulde forbydes vedkommende Inſpektører at have et Certifikat, have Midler til at legitimere fig; men det er ſlet ikke Meningen. Udvalget har ment, at det var aldeles overflødig i en Lov at beſtemme, at Indenrigsminiſteren ſkal give ſine Inſpektører Midler til at legitimere fig. Det kan Miniſteren gjøre uden en ſaadan Beſtemmelſe. Denne Ytring har det ærede Medlem forftaaet faaledes, at Udvalget vilde, at det ſkulde forbydes dem at have ſaadanne Certifikater med, og han udviklede, hvilke Banſteligheder det vilde afſtedkomme; men Alt dette finder ſlet ingen Anvendelſe. Svad Bøderne angaar, indrømmer jeg villig, ſom det ogſaa af den ærede Ordfører er ſagt, at der undertiden kan forekomme Tilfælde, hvor det for Tilftuerne ſe ud ſom noget ganſke Mærkeligt, hvor lave de Bøder ere, der blive idømt. Det indrømmer jeg ſom ſagt; men det kunde maaffe ligge deri, at de Udenforſtaaende ikke overſkue Bødens hele Sammenhæng med Sagen. Derſom det alſaa kan have ſin betænkelige Side i viſe Tilfælde, at der ikke er ſat nogen laveste Grændſe for Bødens Størrelſe, ſaa paaftaaer jeg, at i andre Tilfælde kan det have ligefaa ſtor og maaffe endnu større Betænkelighed, at der er ſat for høi en Grændſe; thi derved opnaar man, at der ſlet ingen Bøder bliver idømt. Det er min Mening, at en Bøde af 5 til 100 Rd. for en ſaaledes ulovlig beſtjæftiget Perſon er en Bøde, der er ſat meget for høit. Det kan være ſlet af Nagtſomhed, ſom maaffe ikke er aldeles tilgivelig, men ſom dog er en ringe Forſeelse og ikke forſættelig begaaet, at en Efterladelſe kan være tilſede, og den kan omfatte flere Perſoner, og da er en ſaadan Bøde fra 5 til 100 Rd. for høi; man opnaar kun ved at ſætte Bøden ſaa høit, at den ſlet ikke bliver anvendt. — Fortolkningen af „enhver Arbeids giver“ i Modſætning til det ſenere „Enhver“, der findes i næſte Punktum, er mig ikke klar; jeg maa vedblivende faſtholde den Mening, ſom jeg har været af i Udvalget, at det er et Punkt, ſom trænger til Rettelſe. Dertil ſkal jeg indſkrænke mig.

Ordføreren: Jeg vil blot tillade mig med et Par Ord at ſvare det ærede 2det Medlem for 5te Kredts (Drenbøll). Han har ganſke ſlet i, at naar et Barn anvendes i en Fabrik, og Forældre ſkulle godtgjøre, at Barnet er anvendt der uden deres Vidende og Villie, ville Forældrene i de allerſteſte Tilfælde blive ſtraffede, og naar alſaa denne Sætning i Lovforlaget forandres paa den af Udvalget foreslaaede Maade, ville færre Forældre blive ſtraffede; men det er jo ikke Diemedet med Beſtemmelſen at ſtraffe ſaa Mange ſom muligt. Diemedet er jo at give en Beſtemmelſe faaledes, at Forældre kun ſtraffes, naar de kunne

ſtraffes retfærdig; og det forekommer mig, at det meget let vil kunne udelukkes ved den Beſtemmelſe, ſom Lovforlaget indeholder. Naar det ærede Medlem omtalte, at det ſkulde være ſaa vånſkeligt for Politimeſtrene at føre Tilſyn med Fabriker, navnlig omkring paa Landet, hvor der er en ſaa ſtor Mængde Fabriker, ſaa tager han ganſke fejl. Der er, naar jeg undtager et Par enkelte Jurisdiktioner, i det Hele fordelt paa ſamtlige Jurisdiktioner i Landet overordentlig faa Fabriker. (Drenbøll: De komme!). Ja, om de komme, vide vi ikke, for Diebliffet ere de ikke, og det Tilſyn med Fabriker, der ſan være at føre af Politimeſtrene paa Landet, vilde de overordentlig godt kunne overkomme, med Undtagelſe af, ſom ſagt, de allernærmefte ved Hovedſtaden liggende Landjurisdiktioner.

Drenbøll: Jeg ſkal ikke komme ind paa en juridisk Diſput med den ærede Ordfører; men jeg vil kun forvare mig imod, at mine Ytringer ſkulle opfattes faaledes, ſom om jeg ſkulde have tænkt paa eller forudſat, at Forældre eller Børgere ſkulde ſtraffes uretferdig. Det haaber jeg ogſaa, at den ærede Ordfører vil indrømme mig. Ege overfor det ærede kongevalgte Medlem, ſom talte ſidſt (Fiſcher), vil jeg med Henſyn til Spørgsmaalet om Bødernes Minimum indrømme ham, at der kan tænkes Tilfælde, hvor en Bøde paa 5 Rd. under Betragtning af ſamtlige Forhold kunde være for ſtor; men ſom almindelig Regel gjælder dette langtfra, og hvor ſaadanne enkelte Tilfælde indtræde, har Politidommeren iſølge Politiloven baade for Kjøbenhavn og for Landet Myndighed til at nedſætte Bøden under Minimum. Naar de Paagjældende godvillig erkjende Forſeelsen og ikke paaftaa Dom, kan Bøden nedſættes, alſaa blive 1 Rd.

Indenrigsminiſteren: Jegønſker kun at give en Dplyſning til Spørgsmaalet om Direktør eller ikke Direktør lige overfor en Bemærkning af den ærede Ordfører, idet han mente, at min Lante var den, at jeg vilde have denne Forretning overdragen til en Mand i Miniſteriet, og at det var for at ſkaffe en Erſtattung for forøget Arbejde, ſom denne maatte faae, at jeg havde ønsket en Direktør. Det er ikke rigtigt. Min Mening er, at jeg vil ſøge en Mand, ſom jeg maa anſe for at have de fornødne Egenſkaber til at kunne være overordnet i dette Forhold, enten jeg ſaa finder ham i Miniſteriet eller udenfor det. Naar den ærede Landthingsmand for Kjøbenhavn ſagde, at 500 Rd. var for Lidt, vil jeg ſige, at der paa Indenrigsminiſteriets nuværende Budget findes ſaadanne Pladſer, ſkjøndt de juſt ikke have Navn af Direktørpladſer, ſom ikke have ſynderlig høiere Gager. En ſaadan Plads er f. Ex. den tekniffe Konſulents, ſom har en Maſſe Smaating at gjøre, og hvis Honorar er ſat til 600 Rd. Derſom der ikke i Sommer var foregaaet et Dødsfald — jeg